

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 38. Caroli I. Regis Angliæ edictum de nova Liturgia in Scotiæ Regno recipienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](#)

legitimos suos Principes sumptis vindicant, eam vero, licet jurato promis-
sum Regiae Principi proterve denegant.
Nempe apud eos conscientiae libertas
jam in usitatum Principes suos oppri-
mendi, & Catholicos exterminandi ob-
tentum evasit.

Sæc. XVII.

A. C. 1636.

§. XXXVIII.

*Caroli I. Regis Angliae editum de
nova Liturgia in Scotia Regno
recipienda.*

Anno priori Carolus Ludovicus, ejus- Jæger.
que Frater Robertus Principes Pa- Hist. Eccl.
latini Londinum advenerant, Angliae l. 6. c. 6.
Regis opem imploraturi, ut pristinæ Rapin Thoy-
ras Hist.
dignitati, bonisque restituerentur: quo- d'Angl. l. 19.
nam vero jam antea Ferdinandus Im-
perator datis literis Angliae Regem cer-
tiorum reddidisset, quod de hujus ne-
gotii successu haud dubitandum esset,
quamprimum Angliae Legatus in Pala-
tinorum causa Viennam mitteretur,
hinc Carolus Rex unacum Palatini
Principis epistola Thomam Howardum
Arundeliæ Comitem Lintzium ad Cæ-
farem, alium vero Legatum ad Fran-
cice Regem, & demum Josephum Ave-
rium ad Oxentirnum Sueciæ Cancel-
larium ablegabat. Rei tamen gravi-
tas, atque opinantium dissimilitudo

H 3

pro-

Sæc. XVII. prosperi successus spem eluserat; inde
A. C. 1636. vero Angliæ Rex graviter commotus,
revocato Legato suo se vim & arma ad-
hibitum minabatur, nisi Palatinus
mox restitueretur. Nihilominus res ad-
huc intra verba, minasque stetit, eo-
quod jam tum Regis capiti gravissima
a Puritanis immineret tempestas; pre-
terquam enim, quod Rex, ut con-
tra inopinam exteri hostis invasionem
tempestive validam classem instruere
valeret, inconsulto Senatu nova subdi-
tis tributa imposuisset, insuper gravius
adhuc Scotorum odia, offensesque
in se concitabat, dum Edini, atque in
ceteris omnibus Scotiæ urbibus novam
Liturgiam, seu novum Ecclesiæ regi-
men, licet ab illo in Ecclesia Angli-
cana jam dudum recepto parum dilata-
ret, Regio edicto recipi præceperat;
quamvis enim a spuriæ reformationis
exordio sub Eduardi VI. regimine in
Angliæ Regno semper Episcopatus ser-
varetur, nec Angli Episcopis tum in-
fensi essent, eoquod horum non pauca
a vera fide devii novam sectam invehere,
totis viribus laborasset, in Scotia ta-
men jam ab anno Christi millesimo
quingentesimo sexagesimo, quo hære-
sis venenum, absente Regina, latius
serpere, errorque fidei locum, eoquod
per errantium contumaciam, & Paolo-

rum

rum socordiam consenuisset, tenere cæ- Sæc. XVII.
perat, Calvinistæ Episcopos odio plus- A. C. 1636.
quam vatiniano insectabantur, eoquod
hi regnante Maria Regina apprime
Catholica, se se immoto Religionis stu-
dio hisce novitatibus opposuissent. Ita
nempe eo tempore aut odium aut No-
vatorum favor novæ doctrinæ articu-
los revelabat, ac moderabatur: Cum
vero Calvinistæ in Scotia præprimis
Episcoporum jugum excutere, intenti
erent, publica tamen autoritate Epi-
scopatum, vivente adhuc Maria Regi-
na, abrogari desperarent, hinc ea de-
mum folio disturbata, sexto post anno
Helveticam Ecclesiæ disciplinam, nec-
non inter Ecclesiæ Ministros æqualita-
tem privato ausu invexere, hacque
ratione Episcopos faltem *sacra jurisdi-
ctione* exuerunt, illorum loco nonnisi
Presbyteris & Synodis Nationalibus,
quas generalia *comitia Ecclesiastica* vo-
cant, institutis, quibus plenum disci-
plinam stabiliendi jus attribuerunt. Nec
his adhuc contenti erant Scotti Calvi-
nistæ, sed insuper Episcopos omni *jure*
temporali, scilicet in Senatu suffragium
ferendi jure, necnon redditibus, privi-
legiis & honoribus spoliari, ipsumque
Episcopi nomen aboleri postulabant.
Hæc temeritas vehementer offendebat
Reges, eoquod hi Episcopos & Abba-

Sæc. XVII. tes nominandi jus sibi attribuissent,
A. C. 1636. proin de eorum suffragiis in Senatu
certi esse potuerint. Hac de causa
nequidem in Scotia Episcopatus quantum
ad jura temporalia unquam auto-
ritate Regis vel Senatus fuit abroga-
tus; quinimo Jacobus VI. Anno sæculi
prioris octogesimo quarto Episcoporum
auctoritatem restaurare nitebatur, quam-
vis Parliamentum octavo post annorum
fus Presbyterianum Regimen invexerit.
Postquam vero Synodi Nationales do-
minandi libidine & ambitionis astro
excæcatæ immodicam, & ferme Re-
giam authoritatem sibi arrogare cæpe-
rant, Rex quinto post anno Episcopis
& Abbatibus rursus sua suffragia in
Senatu ferendi jus, prout eo ante adul-
terinam reformationem potiti fuissent, re-
stituit, & postea, quamprimum ad
Angliæ solium fuerat electus, insuper
Disciplinam, necnon Ecclesiæ Angli-
canæ Hierarchiam in Scotiæ Regno
invehere statuit: Hanc in rem nono
hujus sæculi anno Episcopis primo cun-
ctas immunitates & jurisdictiones, eorum
que bona annuente Senatu, & demum
in Glasuano Conventu omnia jura spi-
ritualia reddiit, incassum reclaman-
tibus Presbyterianis, qui præsumptum
Conventum, ut Episcoporum Regimen
a se amolirentur, postea nullum esse, decla-

declarare præsumperunt. Nihilomi- Sæc. XVII.
nus Jacobus Rex, ut sensim Anglicana A.C. 1636.
nos ritus induceret, præprimis quinque ejusdem ritus articulos in Berthensi
Conventu a Scotis Prædicantibus ac- *Vid. supra*
ceptari jussit, postea Magistratum seu *l. 190.*
tribunal, quod *supremam Commissionem* *§. 194. t. 55.*
appellitabat, in Scotia, prout jam in
Anglia invaluerat, instituit, eo fine,
ut hujus Curiæ Ministri supremum in
Sacra jus nomine Regis tanquam *Ecclesie capituli* exercent: hunc enim
titulom Scoti hucusque nunquam Regi
atribuebant, proin nec ejusmodi tri-
bunali indiguerunt: Rex vero per hunc
Magistratum seu Inquisidores, Prædican-
tium, qui novo huic regimini, Regis-
que consiliis semper obluctabantur, pe-
tulantiam partim excommunicationis,
partim exaustringonis poena coer-
bat, ex quibus tamen nonnullos in
Scotia partim promissis partim minis
ad suas partes pertraxerat, horumque
ope tandem Liturgiam, & Ecclesiæ
Anglicanæ Canones in Scotiam inve-
here aggrediebatur: eapropter con-
ventu Aberdoniæ habito congregatis
Præconibus exposuit, hucusque in
Scotiæ Ecclesia, Dei cultum indecen- *Rusworth*
ter fuisse habitum, eoquod ex Prædi- *Vol. II.*
cantibus quivis pro suo arbitrio preces *pag. 386.*
publicas componere ausus fuisset, ne- *Clarendon*
t. I. p. 134.

H 5

cessia-

Sæc. XVII. cessarium igitur esse, ut Liturgia om.
A.C. 1636. nibus Scotiæ Ecclesiis communis in-
troduceretur: caute autem Rex silen-
tio pressit, Liturgiam *Ecclesiæ Angli-
canæ* esse recipiendam: cum ergo Præ-
dicantes nonnisi Liturgiam in aliis Ec-
clesiis Calvinianis usitatam, & ab An-
glicana diversam præscribi crederent,
Regis consilio annuerunt, ac nonnul-
los, potissimum tamen Episcopos no-
minarunt, qui novam hanc Liturgiam
conficerent. Hi vero nonnisi Litur-
giæ in Anglia sub Eduardo VI. stabi-
litam transcripsere, eamque Jacobo
Regi approbandam tradiderunt. Tum
vero Rex rebus Palatinis, & Filii sui
nuptiis distentus, hoc negotium ultra
urgere destitit: Carolus vero ejus Fi-
lius majori ardore perfectam æqualita-
tem inter Scotam, & Anglicanam Ec-
clesias stabilire decrevit, ac prævie su-
premam *Commissionem* ibidem restituit,
Synodos Generales ferme penitus ab-
rogavit, Episcopis plenum jus in Cle-
rum attribuit, potissimos Prædican-
tium necnon Consilii secretioris Mini-
stros muneribus & dignitatibus conce-
fisis ad sua studia pertraxit, ad Sena-
tum plurimos Episcopos adscivit, ac
denique Laudo Archiepiscopo Cantua-
riensi negotium dedit, ut Scotiæ Epi-
scopos & Senatores ad sua vota pelli-
cere

cere satageret. Demum vero Proce- Sæc. XVII.
rum animis sibi devinctis Rex populi A.C. 1636.
hac ratione dispersi, & capite, rectore,
gerendorumque dictatore, & Magistra-
tus ope destituti repugnantiam flocci
habuit, moxque Liturgiam ab Episco-
pis concinnatam in Scotiam transmi-
lit, addito præcepto, ut in Ecclesia
reciperetur, & gubernatio Ecclesia-
rum Episcopis restitueretur, instituto
ad id speciali Magistratu, qui omnes ad
observationem hujus legis compelle-
ret, & ubi opus esset, ad normam In-
quisitionis, severioribus pœnis adige-
ret. Tum vero Presbyteriani recla-
mare cæperant, cauſati, hanc Litur-
giam de verbo ad Verbum Anglicanæ
effe similem: ne ergo Rex Scotorum
invidiam in ſe concitaret, præcepit, ut
omissa Psalmorum, necnon ex Veteri
& novo Testamento textuum versione
Anglicana, adhiberetur versio Scotica.
Interim vero Synopsin illorum Cano-
num, juxta quos deinceps Ecclesia re-
geretur, in Scotiam transmisit, &
quamvis in hisce Canonibus potissimum
Hierarchia Ecclesiastica, & Episcopa-
lis jurisdictio fuisset stabilita, novaque
Liturgia, quæ ab Anglicana nonnisi
quoad versionem diversa erat, cunctis Ec-
clesiis præscripta fuisset, nihilominus
Episcopi, ut populum prævenirent, Tho-
mam

Sæc. XVII. mam Huttonem Londinensem Prædi-
A. C. 1636. cantem instigarunt, ut edito libello re-
sponderet ad rationes eorum, qui huic
Liturgiæ subscribere recusarunt.

§. XXXIX.

*Populi tumultus in Scotia ob novam
Liturgiam.*

Rusworth Postquam igitur Liturgia Anglicana
t.c. p. 388. in patrium idioma fueret verba,
Clarend. t. 1. Rex illam pariter ad Scotos transmisit,
p. 140. injunxitque, ut illa proximo Pascha-
tis die anni sequentis in omnibus Edi-
nensis Urbis Ecclesiis prælegeretur:
mutata tamen rerum vicissitudine Rex
hanc promulgationem ad Dominicam
seu vigesimam tertiam Julii diem ejus-
dem anni differri præcepit: quin toto
hujus temporis intervallo ullus ex Edi-
nensibus reclamare audiretur, quam-
vis Senatus insuper paucis ante diebus
proclamari jussisset, quod proxima Do-
minica novæ Liturgiæ usus esset in-
choandus. Ex hac populi docilitate
Rex æque ac Senatus prosperum con-
siliū successum sibi vaticinabantur, cum
tamen ex hac ipsa malacia atrocissimam
inde tempestatem Carolo Regi oppido
funestam atque exitialem prospicere
debuissent. Illuxerat ergo præstituta

UR
dies
lari
Epi
nen
gidi
mu
bru
con
cer
pro
re
cip
gel
ver
pub
bus
tia
tit
ste
da
di
to
hi
ri
pr
de
xi
re
o
P
v
L